

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Q. Horatii || Flacci Sermo-||nvm, sev Satyra-||rvm, sev
Eclogarvm libri || duo: Epistolarum li-||bri totidem.**

Horatius Flaccus, Quintus

Francofurti ad Moenum, 1577

3. Ad Iulium Florum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-306)

A TENERA] molli, & facili ad domandum.

EQVVM TEN. DOCIL. CERV.] equum iuuenem, & idcirco ad domandum facilem.

MAGISTER] ἰπποδάμοσ, qui domat equos.

IRE VIAM] sic loquebantur veteres. Cic. pro Murena: *Ite viam: Præsto aderat sapiens ille, qui ire viam doceret.* sic enim legendum, non, vt vulgò inite viam, neque inire viam.

VENATICVS] vitur hoc nomine Plautus in Mil. gloriofo. *sita non repperio, ibo odorans, quasi venaticus vsque, donec persecutus volpem fuero.* & M. Tul. Verr. de signis, *quò postea, quam venerant, mirandum in modum canes venaticos diceret: ita odorabantur omnia, & peruestigabant, vt, vbi quicquid esset, aliqua ratione inuenirent.*

CERVINAM PELL.] pellem cerui alga, aut cætonibus refertam, quæ cerui similitudinè gerit.

MILITAT] feriò feras insequitur, vel veros ceruos infectatur. catulus, id est, canis, vt sup. Od. 1. lib. 1. *Sen visa est catulis cerua fidelibus.*

B NVNC ADBIBE] vitiosa est eorum codicum scriptura, qui habent *adhibe.* est enim legendum *adhibe:* quo verbo & Terent. vitur in Heautont. *Vbi mihi adhibet plus paullo, sua quæ narrat facinora?* tralatio est ab animantibus sicutibus, & sitim explentibus. *adhibe* enim, hoc est, attende, audi, & celeriter percipe: quemadmodum ferè supra locutus est Oda. 13. lib. 2. *pugnas & exactos tyrannos Densum humeris bibit aure vulgus,* vel dic *adhibe,* id est, animo imbibere, vt dicuntur lanæ colorè & candorem bibere. & vt Dido apud Virg. lib. 1. *Æneid. longum bibebat amorem.*

PVRO PECTORE] nondum vitis inquinato, Lucret. lib. 5. *procem. At bene non poterat sine puro pectore viui.*

PVER] vult nos statim à pueris philosophiæ, & rectè honestæque viuendi scientiæ operam dare, ne simus, ὁ μαθητὴς, i. feri studiorum, vt loquitur epist. 19. huius lib. sed *μαθητὴς,* id est, à pueritia instituti & eruditi. Plurimū autem interest vtrum aliquid discas puer, an iam ætate grandis: quamquam præstat ferè discere, quàm numquam, vt dicebat Socrates.

C QVO SEMEL EST IMB. R. S. OD.] sic Plato lib. 4. de rep. seu de iusto, ait, tinctores, seu infectores, vbi lanam purpura inficere volunt, primum lanam sumere candidissimam, deinde eam accurate preparare, vt florè purpuræ quàm maximè imbibere possit: & tum denique purpureo colore lanam illam tingere: quo factò purpuram lanæ instam atque inditā nulla ratione, nullo nitro, nullo ve lomento, aut sapone abstergeri, neque deleri posse, &c. verba Platonis posita sunt 5. ferè pagina libri, ibi, οὐκοῦν οἶδα ἢ ἂν εἴποι οἱ βαφείς, ἐπεὶ δὲν βυλὴν ὡς ἰσὶ βαφεία, ὡς εἶναι ἀλουργὰ, παρῶτον μὲν, &c.

NVNC TE MELIORIB. OFF.] nunc (inquit) dum tenera est ætas, dum mollis & tractabilis, & cerea, dede, seu præbe te honestis & salutaribus disciplinis erudendum, bonis que & rectis opinionibus imbuendum, malis artibus & prauis opinionibus reiectis.

NEC TARD. OPP. NEC PRÆC.] nec eos

exspecto, qui sunt ignauiores: nec eos vrgeo, qui antecedunt: id est, nō excito, neque impello, cum sua sponte satis properent, meaque cohortatione non egeant. Vel, quod mihi magis placet, non in isto præcedentibus, vt eos anteuertam: non conor eos anteuertere: vt fat. 1. lib. 1. *Instat equis auriga suos vincentibus.* est enim tralatio perpetua ducta à cursoribus, seu quadrigis, falluntur autem qui in isto interpretantur *obsto,* id est, *impedio.*

3. AD IVLIVM FLORUM.

IVLII Flore quibus terrarū militet oris
Claudius Augusti priuignus, scire laboro.

Thracæne vos, Hebrusque niuali compe
de vinctus,

An freta vicinas inter currentia turreis,
An pingues Asia cæpi, collésq; morantur?
Quid studiosa cohors operum struit: hæc
quoque curo.

Quis sibi res gestas Augusti scribere sumit?

Bella quis, & paces longum diffundit in
æuum?

Quid Titius, Romana breui venturus
in ora?

Pindarici fontis qui non expalluit hau-
stus,

Fastidire lacus, & riuos ausus apertos:
Vt valet? ut meminit nostri? fidibusne

Latinis (Musa?)

Thebanos aptare modos studet auspice
An tragica desauit, & ampullatur in
arte?

Quid mihi Celsus agit? monitus, mul-
tūmque monendus, (vitet

Priuatas vt querat opes, & tangere
Scripta, Palatinus quæcunque recepit
Apollo:

Ne, si fortè suas repetitum venerit olim
Grex auium plumas, moueat cornicula
risum

Furtiuus nudata coloribus. ipse quid au-
des?

Tt Qua

A *Quæ circumuolitas agilis thyma? non tibi paruum*

Ingenium est: non incultum, nec turpiter hirtum.

Seu linguam causis acuis, seu ciuica iura Respondere paras, seu cōdis amabile carmen:

Prima feres ederae victricis præmia. quòd si

Frigida curarum fomenta relinquere posses:

Quò te caelestis sapientia duceret, ires.

Hoc opus, hoc studium parui propereamus, & ampli:

Si patriæ volumus, si nobis uiuere cari.

Debes hoc etiam rescribere, si tibi curæ,

B *Quanta conueniat Munatius. an male facta*

Gratia nequicquam coit, & rescinditur? at vos

Seu calidus sanguis, seu rerum inscitia vexat,

Indomita ceruice feros: ubicumq; locorū

Viuitis, indigni fraternum rūpere fœdus,

Pascitur in vestrum reditum uotiuauenca.

IVLI FLORE] ad hunc eundem scripsit & epistolam 2. lib. 2. *Flore bono, &c.*

CLAUD. AVG. PRIVIGN.] Tib. Claudius Nero Cæsar, cuius matrem Liuiam Drusillam uxorem duxerat Octavianus Augustus Scribonia dimissa. Sueton. in Aug.

C SCIRE LABORO] scire studeo, seu, ut sæpe loquitur, quero.

THRACA] θρηάκη. ut epist. ad Quinctium. ut nec Frigidior Thracam, nec purior ambiat Hebrus. vide annot. ad Od. 16. lib. 2.

HEBRVSQVE] idem Oda. 25. lib. 3. *Hebrum prospiciens, & niue candidam Thracen.*

NIVALI COMPEDE VINCTVS] sic loquitur Virg. Georg. 4. *Et cum tristis hiems etiam tunc frigore saxa Rumperet, & glacie cursus frenaret aquarum.*

ANFR. VICIN. INTER. CVRR. TVRR.] turreis, πύργος: nempe Sestum & Abydum. vicinas inter curr. turr. pro inter vicinas turreis curretia, more vsitatissimo dixit, ut annotauimus suprâ ad Od. 7. lib. 2. tale est illud, *Interfusa nitentis Vires equora Cycladas, Od. 14. lib. 1.*

MORANTVR?] detinent? ut suprâ annot. ad

Od. 7. lib. 2.

SCRIBERE SVMIT?] sumit ut scribat, vel scribendas suscipit?

LONGVM DIFF. IN ÆVVM?] prodit memoria? mandat literis ad memoriam posteritatis sempiternam?

VENTVRVS IN ORA?] qui honorifico omnium ciuium Rom. sermone celebrabitur? aliàs venire in ora, ad vitium, ad vituperationem pertinet: ut apud Catull. ad Ravidum, *An ne ut peruenias in ora vulgi?* sic Liuius libr. 2. *timorem iniecit, ne in ora hominum pro ludibrio abiret.* in laude ponit & Propertius ad Mæcen. *Crede mihi magnos æquabunt ista Camillos Iudicia, & venies tu quoque in ora virum.* his similia sunt illa M. Tull. Tuscul. 1. *Harmodius in ore & Aristogiton.* & Ennium illud, *Nemo me lacrymis decoret, nec funera fletu Faxit: cur? Volito viuus per ora virum.* & Virg. Æneid. 12. *Ille quidem ad superos, quorum se deuouet aris, Succedet fama, viuusq; per ora feretur.* Idem Geor. 3. *tentanda via est, qua me quoque possim Tollere humo, victorq; virum volitare per ora.* Iterum M. Tul. Philipp. 10. de Bruto, *erat enim in desiderio ciuitatis, in ore, in sermone omnium.* T. Liuius. lib. 9. *Postumius in ore erat: cum laudibus ad caelum ferebant.* contrâ ad probum pertinet illud Cic. Verr. 3. de Verre, *Istius nequitiam tum in ore vulgi, & in communibus prouerbiis versatam esse.*

PIND. FONTIS QVI NON, &c.] qui non dubitauit Pindarum proponere sibi ad imitandum. non expalluit haustus Pind. font. id est, non extimuit haurire è fonte Pindari: ut Od. 27. lib. 3. *mediâsque fraudes Palluit audax.* allegoria est & in hoc, & in proximo versu. hoc enim significat, qui ausus est Pindarum Latinis versibus imitari, atque exprimere?

FIDIBVSNE LATINIS THEB. &c.] id est studetne ad exemplū Pindari versus Latinos Lyricos scribere, poetica facultate fretus?

THEBANOS] id est, Pindaricos. Od. 2. lib. 4. *Multa Dircaum leuat aura cycnum.*

DESÆVIT] desequire, est valde sequi. de enim in compositione interdum auget: ut *desequire, deamare, denitare, deperire, delitigare, &c.* iam sequi, est χαλεπαίνειν, ut & sæpe admonuimus, & docent exempla probatorum scriptorum, solent autem pleraque omnia in tragœdiis esse sæua, dura difficilia, atrocita, immitia, iracunda, horribilia, δεινά, χαλεπά. iccirco hoc verbum ad tragœdiarum scriptorem accommodauit. vide sup. annot. ad Od. 33. lib. 1.

AMPVLLATVR] turgēt, inflatus, atque elatus est. Quas ἀμπύλλης Græci, cas ampullas appellant Latini. Quemadmodum igitur illi ἀμπύλλης vsurpant pro orationis ornamentis, iisque, omnibus dicendi figuris, quibus altior, grandior, amplior denique fit oratio: ita, & ampullas Latini. Horat. in lib. de arte poetica, *Proijcit ampullas & sesquipedalia verba.* M. Tull. ad Attic. lib. 1. *Quid multa? totum hunc locum, quem in Aristocratiâ ego variè in meis orationibus, quarum tu Aristarchus es, soleo pingere, de flamma, de ferro (nosti illas ἀμπύλλης) valde graniter pertexuit.* auctor scholiorum in He phæstio

A phæstionem, causam afferens cur dimetrum trochaicum catalecticum, Euripideum, aut lecythium dicatur, scribit hæc, quæ deinceps sequuntur, ληκυθιον δὲ φασιν αὐτὸ, ἢ διὰ τὸν βόμβον τὸν τραγικόν. βόμβος γὰρ γίγεται πρὸς τὸ ληκυθιον, ἐκ τοῦ ἐμπεδωμένου αὐτῷ ἀέρος κινημένου, ἢ ὑπὸ πνεύματος ἀνδρός, ἢ ὑπὸ ἀλλοῦ. διὸ καὶ καλλιμαχὸς μῦθον ληκυθίαν τῶν τραγωιδίαν λέγει. id est, lecythium autem id dicunt, aut propterea quod Aristophanes iocose reprehendit metrum illud ephthemimeres Euripidis, βοῦσιν. &c. hoc modo, ληκυθιον ἀπόλεσεν id est, ampullam perdidit: vel propter bombum, seu sonitum tragicum. bombus enim editur circa ampullam ex eo, quod aer, qui in ea continetur, mouetur siue ab hominis halitu, siue ab aliqua alia re. Quapropter etiam Callimachus musam lecythiam, tragœdiam appellat, ab ampulla autem verbum *ampullari* deductum est, quod est ampullis verborum uti.

B **PRIVATAS**] suas & proprias, non alienas & publicas.

SCRIPTA] quæ sunt iam publica, quia in lucem edita, & vulgata.

PALATINVS APOLLO.] bibliotheca Græca, & Latina templo Apollinis, quod Augustus exstruxerat, & consecrarat, adiuncta, ut sup. diximus ad Od. 31. lib. 1. *Quid dedicatum poscit Apollinem Vates, &c.*

OLIM] post hac. ut sat. 5. lib. 2. *Magna minorve foro spes certabitur olim.* & Od. 10. lib. 2. *non si male nunc, & olim Sic erit.*

GREG AVIVM PLVMAS.] quatuor senariis hunc Æsopi apologum complexus est Gabrias, Ἀπολοῖος πῆροισιν ἡμῖσι σήμερον Ἦυχι καλοῖς ὄρνεον ὑπερτέρειν. Πρῶτον δὲ δῶρον ἡ χελιδὼν ἤρπαιε· Μετ' ἢ τὸ ἀπαντες εἶτα γυμνὸς εὐρέθη. id est, *Plumis alienis olim amictus gracchulus Prestare se iactabat aliis volucris. Sed prima hirundo, quod dederat, illi abstulit: Quam omnes secuta: sicq; nudus restitit.*

MOVEAT CORNICVLA RISVM.] Cælius alienorum scriptorum fur, & compilator, sit omnibus ridiculus.

QVÆ CIRCVM VOL. AGIL. THYMA?] id est, circum quæ thyma volitas? ut annot. ad Od. 7. lib. 2. circum thyma autem dixit, quia poetæ cū apibus comparari solent, ut Oda 2. lib. 4. *ego apis Matina More, modoq; Grata carpentis thyma, &c.*

HIRTVM.] hirsutum, id est, rude & impolitum. verbum est, quod erat suo loco depulsum, reposui post nomen *Ingenium*, secutus cod. Iann. Faern. & duos Vatic.

FERES] accipies, auferes, ut sup. Od. 8. lib. 4. *neque tu pessima munerum Ferres:* & sæpe alibi.

EDERÆ VICTRICIS] notat Seruius commentar. in Virgilij Melibœum, ad illum versum, *Pastores edera crescentem ornate poetam*, edera poetæ coronari, vel quia Libero sacri sunt: ex quo etiam, ut Bacchas, insanire: vel quia semper virent edera, quemadmodum carmina æternitatem & merentur, & aliis pariunt.

CVRARVM FOMENTA] ut supra *amoris fomenta.* Od. 11. epod. & Lucret. *amoris pabula.*

fomenta curarum, sunt ambitio, pecuniæ cupiditas, & similia.

HOC OPVS, HOC ST. P. PROP.] properandi verbum cum accusandi casu coniunxit, ut sup. *properare coronas.* vide Od. 7. lib. 2. hoc opus autem, nempe curarum fomenta, & cogitationes anxias ex animo eijcere: & sapientiæ studium colere, atque amplecti.

SI PATR. VOLVM.] aliquot libri vet. habent, *Si patria cupimus, &c.* id est, si patriæ, si nobis vtilis esse volumus: si & patriæ, & nobis consilere volumus: si patriæ, si nobis iucundi esse volumus. patriæ carus est, qui ita vivit, talémque ciuē se præstat, ut eius vita sit patriæ cara, magnique facienda: sibi carus est, qui habet rationem suæ valeditudinis, animumque interdum relaxat ac remittit, neque se curis inanibus perpetuò conficit ac macerat.

SI NOBIS VIVERE CARI] id est, si iucunde & hilariter vivere. nam qui perpetuò mæstus est, sibi ipse odio est: qualis ille Terentianus Menedemus se ipsum crucians. non dissimile est illud epist. ad Loll. 2. hoc lib. *Quid minuat curas, quid te tibi reddat amicum,* id est, tibi carum, latum, hilarum, vel dic ut paullo antè diximus.

SI TIBI CVRÆ &c.] si positum Græcorum more pro *an*, ut epist. ad Mæcen. 2. hoc lib. *Inspice si possum donata reponere letus.* & epist. 1. lib. 2. ad Aug. *Tentavit quoque, rem si digne vertere posset.* & epist. ad Numicium: *chlamydes Lucullus (ut aiunt) Si posset centum scena præbere, rogatus.* & Tibull. lib. 3. eleg. 1. *Illam mihi referat, si nostri mutua cura est, An minor, an toto pectore deciderim.* T. Liu. lib. 33. *percunctatus si consilium nõ vtile solum, sed etiam salutare, admittere auribus posset, &c.* nec is assentior, qui hunc locum, quasi mendosum, corrigunt hoc modo, *Quam te conueniat.* nam conuenire cum accusandi casu, quid sit, sciunt omnes. at quis ita loquitur Latine de duobus, inter quos nata sit offensio, aut similtas? hic illum non conuenit. dicerem potius, huic cum illo non conuenit. Præterea cum dicat, illum debere sibi rescribere, superuacanea est hæc conditio, *si tibi cura.* Quamobrem hunc locum sic explico longe simplicius, & nisi fallor, etiam verius: debes rescribere vtrum frater tuus Munatius tantæ tibi sit cura, quantæ fratrem fratri esse conueniat, necne. Neque verò reticebo, me in tribus libris calamo exaratis cum in Italia essem, & totidem, cum in Gallia, ita scriptum reperisse, *si tibi cura.* quæ quidem scriptura mihi non displicebit, si subintelligetur *ne.*

INDOM. CERVICÆ FER.] videtur translatio sumta à bobus indomitis, & durarum cervicium: σκληρὰ ὄρνεα vocant Græci, & ζυγμάχους.

INDIGNI RVMP.] indigni, qui rumpatis, vel qui non debetis rumpere. sic loquuntur Græci ἀνάξιοι ὄρνεα λύνειν. Admonendus autem est adolescens, sententiam usque ad versum vltimum pendere hoc modo, siue vos feruor sanguinis, siue inscientia rerum agitat, ubicumque locorum viuatis vos, quos non decet fraternam necessitudinem dissoluere, pascitur in vestrum, &c. ab iis enim

A dissentio, quia d nomen indigni, subintelligunt estis.

FRATERN. FOEDVS.] quod longè firmitus ac sanctius esse debet, quàm amicorum necessitudo: & vetat Hesiodus tantidem amicum, quanti fratrem facere. Μὴδὲ κασιγνήτω ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον. Quanti autè fratres faciendi sint, declarauit vxor Intaphernis apud Herodotum, cui cùm à Dario facta potestas esset seruandi, aut viri sui, aut fratris, aut liberorum, (quos omnes in vincula Darius conijci iusserat, & capitis damnarat,) maluit fratrem seruare, cuius rei causam cùm quaesisset Darius, respondit ὁ βασιλεὺς, ἀπὸρ μὲν μοι ἄλλος γένοιτο, εὐδαίμων ἐθέλοι, καὶ πικρὰ ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλλοιμι: πατὴρ δὲ, καὶ μητὴρ ἐκέπαι μεν ζώντων, εἰ δὲ ἀδελφεὸς ἢ ἄλλος ἐδένι πρόπω γένοιτο. i. O rex, vir quidem mihi alius contingere possit, si ita deo visum sit, & alij liberi, si hos amiserim: sed cum mihi pater & mater è vita decesserint, nulla ratione fieri possit, vt mihi frater alius nascatur. Hæc Herodotus Thalia, A quo sumpsit illud Euripides, Μητρόσ' ἐν ἄδου καὶ πατρός πεπυχότων, Οὐκ ἔσ' ἀδελφός, ὅστις ἂν βλασῆῃ πατήρ, id est, Patre & matre mortuis, non potest mihi frater vllus nasci. Exstat libellus à Plutarcho scriptus, vtilissimus, περὶ φιλαδελφίας, id est, de amore fraterno.

4. AD ALBIVM. Tibullum.

ALBI, nostrorum sermonum cādide iudex,

Quid nunc te dicam facere in regione Pedana?

Scribere, quod Cassi Parmensis opuscula vincat?

Ant tacitū siluas inter reptare salubreis,

Curantem quicquid dignum sapiente, bonoque est?

Non tu corpus eras sine pectore, dij tibi formam:

Dij tibi diuitias dederant, artēq; fruēdi.

Quid voueat dulci nutricula maius alumno,

Quam sapere, & fari vt possit, quæ sen- Gratia, fama, valetudo cōtingat abūde,

Et mundus victus nō deficiētē crumena?

Inter spē, curamq; timores inter, & iras

Omnem crede diem tibi diluxisse supremum.

Grata superueniet, quæ non sperabitur, hora.

tibi id illuyisse, legendū ēi g'tendit Corp. Gram. p. 168.

Me pinguem, & nitidum bene curata cute vises:

Cūm ridere voles Epicuri de grege porcum.

ALBI, &c.] Albium Tibullum designat, elegendorum scriptorem: in quo præcipua est elegantia Latini sermonis, nulla propemodum admittit figura loquendi peregrina, aut transmarina.

CANDIDE IUDEX] qui de sermonibus nostris sincerè, & sine malevolentia iudicas. sermonum appellatione autem satyras, & epistolas significari putamus. nam contrà odæ carmina appellantur.

CASSI PARMENSIS] de quo sat. 10. lib. 1. SILVAS INTERREPTARE SALUBREIS] reptare inter siluas salubreis, vt supra annot. ad Od. 7. lib. 2. significat autem, Tibullū, Epicureum esse. Remouebant enim se Epicurei à teip. administratione, negotiisque publicis, & in hortis, ac locis amœnis viuebant.

REPTARE] remissius, ac lentius ambulare. Vtitur hoc verbo Lucret. lib. 2. sed ad pecudes refert. Nam sepe in colli tondentes pabula leta Lanigere reptant pecudes.

SAPIENTE, BONOQUE] plerunque hæc duo coniuncta reperiuntur. vt epist. ad Mecenas. 2. Vir bonus & sapiens dignis ait esse paratū. & epist. ad Quinctium. Vir bonus, & sapiens audebit dicere, Pentheu rector Thebarum, &c. & in eadem. Ne ve putes alium sapiente, bonoque beatum: & epist. de arte poet. Vir bonus & prudens versus reprendet inertes. & M. Tull. off. 3. ostēdit, hæc inter se separari non oportere. Hæc igitur est illa pernicies, quod alios bonos, alios sapientis existimāt. Quidam hæc referunt ad Epicurei decreta: qui sapientis esse statuebat, iucundè viuere, & in locis amœnis atatem degere potius, quàm rei familiari augenda seruire, aut reip. administrandæ operam dare. quod congruit cum superiore illo, siluas interrep. salub. Iam Epicurei se solos sapientis esse contendebant: vnūque Epicurum verum vidisse, & homines erroribus liberasse dicebant.

CORPVS SINE PECTORE] excors: ἀσπρον. Nam pectus cogitationis, & mentis sedem esse vulgò putant, ex quo ductum expectorare.

VOUEAT] optet, precetur, ἐυχόμεν. ex quo vota pro optatis. supra in respons. Canidia epod. Si tardiora fata te votis manent. & satyr. 6. lib. 2. Hoc erat in votis.

QUAM SAP. ET FARI VT POSS. QUÆ SENT. VTQUE] Cūm in omnibus libris vulgaris, & in plerisque omnibus manuscr. legeretur, Quam sapere & fari: quamuis pauci manuscr. haberent particulam vt, ego sic hunc locum olim explicandum putaueram, Quid nutrix alumno suo maius optare possit, quàm vt primū sapiat, & prudenter sentiat, deinde suas cogitationes eloqui, & exprimere queat: sic Pindarus Olymp. eīd. e. ὑγιέντα δ' εἰπὸς ὄλβον ἀρδεις ἑξαρκέων κτεράποσι, καὶ εὐλογίαν ἀπεσιθεις, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι, id est, si quis cum